

Ἀπόψεις διὰ τὴν παραγωγικότητα τῆς γεωργίας
ΑΝΑΓΚΗ ΟΥΣΙΩΔΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ
ΠΡΟΩΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΡΔΕΥΣΕΩΝ

Ἀπὸ τὴν εἰδικὴν μελέτην ὁμάδος ἐρευνητῶν

Ἀναδημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἐνδιαφέρον ἄρθρον ἀθηναϊκῆς ἡμερηίδος, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει τὶς περὶ παραγωγικότητος στήν ἑλληνικὴν γεωργία ἀπόψεις τῆς εἰδικῆς μελέτης, τὴν ὁποία ἐξεπέπλησε ὁμάς ἐρευνητῶν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Βασικὸν μειονέκτημα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας εἶναι ἡ χαμηλὴ παραγωγικότης, ἡ ὁποία διαγράφει ἀπὸ τοῦδε τὸ μέλλον τῆς εἰς τὸν εὐρύτερον οικονομικὸν χῶρον τῆς Ε.Ο.Κ., ἐφ' ὅσον δὲν ληφθῶν μέτρα πρὸς αὐξησίν τῆς τουλάχιστον εἰς ἐπίπεδα προσεγγίζοντα τὴν ἀντίστοιχον τοιαύτην τῆς εὐρωπαϊκῆς γεωργίας. Ἡδὴ τὸ γεγονός τοῦτο ἔχει προκαλέσει σοβαρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὸ εἰσόδημα τοῦ Ἑλλήνου ἀγρότου, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται κατὰ ἀπασχολούμενον εἰς τὸ 36% περίπου τοῦ ἀντιστοίχου τοῦ βιομηχανικοῦ τομέως καὶ εἰς τὸ 5% περίπου τοῦ ἔθνικοῦ μέσου ὄρου. Ὑπάρχει συνεπῶς, πρόβλημα ἀποσυμφορήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, τὸ ὁποῖον σήμερον ὑποαπασχολεῖται εἰς σοβαρὸν βαθμὸν, καὶ στροφῆς τοῦτου εἰς ἄλλους παραγωγικὸς κλάδους, ὡς καὶ ἀνυψώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς στάθμης τοῦ δυναμένου νὰ ἀξιοποιηθῆ εἰς τὴν γεωργίαν, βάσει τῶν πραγματικῶν δυνατοτήτων ταύτης. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τὸ Σετὲς πρόγραμμα προβλέπει βαθμιαίαν μείωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία θὰ εἶναι κατὰ τὸ τέλος τῆς Σετίας τῆς τάξεως τῶν 100.000 περίπου ἀτόμων. Ἐπομένως, αὐτός θὰ κατέλθῃ εἰς τὸ 46,5% περίπου τοῦ συνολικοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἐναντι ἀντιστοίχου ποσοστοῦ 50,6% κατὰ τὸ 1965. Παρὰ ταῦτα θὰ ὑπάρξῃ πλεο-

νάξον ἐργατικῶν δυναμικῶν τὸ ὁποῖον θὰ μετακινήται, ἀναλόγως τῶν ἐποχικῶν ἐργασιῶν, εἰς ὠρισμένας περιοχὰς πρὸς ἀμβλυσιν τῆς ὀξύτητος τῆς ἐλλείψεως χειρῶν, βάσει ἐνὸς ὀργανωμένου ἐπὶ συνεταιριστικῆς βάσεως δικτύου.

ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

Ἡ ἀντιμετώπισις, ἐν τούτοις, τοῦ προβλήματος τῆς ἀποδοτικώτερας καὶ οικονομικώτερας λειτουργίας τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων δὲν θὰ εἶναι ὠλοκληρωμένη καὶ ἐπιτυχής, ἐφ' ὅσον ἀνοηθῆ ἡ σημασία τῆς εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὰς τῶν συγχρόνων τεχνολογικῶν μεταβολῶν. Εἰς ἀντίθετον περιπτώσειν, ὑφίσταται κίνδυνος, λόγῳ καὶ τῆς μετακινήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, δυσμενοῦς ἐμπειρασμοῦ καὶ κόστους παραγωγῆς καὶ τῶν ἀποδόσεων, ὡς καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ γεωργικοῦ προϊόντος. Ὑπάρχει, βεβαίως, ἓνα ἐμπόδιον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ μικροῦ της βαθμοῦ συσσωρεύσεως κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ὑπερπηδῶμενον θὰ αὐξήσῃ τὴν ἀνταγωνιστικότητά τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλείσεως. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προβάλλει ἐπιτακτικὴ ἡ ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῶν μεσοπρὸθέσμων βελτιωτικῶν δασιῶν τῆς Α.Τ.Ε. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀπαρρέει ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ Σετὲς ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὴν προσαρμογὴν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς τὴν διευρυνομένην ζήτησιν προϊόντων μετὰ μεγάλην οικονομικὴν ἀξίαν. Εἶναι δὲ γεγονός ὅτι αἱ ἀνταγωνιστικὰ ἰκανότητες τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι ἐλάχιστοι, παρὰ τὰ ἐν ἀφθονίᾳ ὑπάρχοντα κλιματικὰ καὶ φυσικὰ πλεονεκτήματα τῆς χώρας. Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἔκτασιν καὶ ἔντασιν εἰ-